

ΠΑΜΕ - ΕΡΣ (ΣΥΡΙΖΑ) - ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ “μάχη” και ανταγωνισμοί ακραίας ψηφοθηρίας για την διαμόρφωση συσχετισμού μακριά από τα εργατικά προβλήματα

Η παρέμβαση της “Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης”

Πραγματοποιήθηκε στις 15 Φλεβάρη 2019 η Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση του Εργατικού Κέντρου Πειραιά.

Χαρακτηριστικό στοιχείο που σημάδεψε τις εργασίες του συνεδρίου ήταν ο έντονος ανταγωνισμός για την διαμόρφωση συσχετισμού δυνάμεων και οι καταγγελίες για νοθεία σε διάφορα σωματεία της δύναμης του Ε.Κ. Πειραιά.

Στο πλαίσιο αυτό αποκλείστηκαν δύο σωματεία “ΠΑΣΥΕ” – “ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ”, το πρώτο για παρατυπίες στο καταστατικό και τις εκλογικές διαδικασίες και το δεύτερο εντελώς αναιτιολόγητα επειδή επρόκειτο να μεταγραφεί στο εργατικό κέντρο Ελευσίνας το επόμενο διάστημα και πάντως τους αφαιρέθηκε η δυνατότητα συμμετοχής στην ψηφοφορία για την εκλογή αντιπροσώπων για την ΓΣΕΕ από το επικείμενο συνέδριό της....

Επίσης κόπηκαν δύο αντιπρόσωποι από τον ΠΑΣΕΝΤ διότι αυτοί προέρχονταν από την ψηφοφορία σε επαρχιακά παραρτήματα....

Αντίθετα τεκμηριωμένες καταγγελίες για ελλιπή δικαιολογητικά και παρατυπίες στις εκλογές σε σωματεία ελεγχόμενα από το ΠΑΜΕ, “Σωματείο Ναυτεργατών στα Ρυμουλκά”, και πλήθος διπλοψηφιών στον “Σύνδεσμο Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων και Επιχειρήσεων”, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ έκαναν “γαργάρα” τις σχετικές καταγγελίες και με διαδικασίες-εξπρές τα νομιμοποίησαν!!

Καταγγελίες που φανερώνουν μεγάλης έκτασης “μαϊμουδιές” έγιναν και αφορούν τα Σωματεία ΠΕΜΕΝ – ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ.

Για το ΠΑΣΥΕ και τον ΠΑΣΕΝΤ η “Ταξική Εργατική Συσπείρωση” κατήγγειλε ότι υπήρξε και αυτή τη φορά ένα καλά στημένο και οργανωμένο σχέδιο της ομάδας Βασιλόπουλου που σε στενή συνεργασία με την εργοδοσία και διευθυντικά στελέχη επιχειρήσεων διαμόρφωσαν την συμμετοχή σε επίπεδα ρεκόρ.

Επίσης καταγγέλλθηκε από τον επικεφαλής του συνδυασμού ότι αυτά τα σωματεία είναι παντελώς ανύπαρκτα στην δράση, στους αγώνες και στην ουσία λειτουργούν ως εκλογικοί μηχανισμοί στηριζόμενοι στο μακρύ χέρι της εργοδοσίας προκειμένου να διαμορφώνουν πλαστούς συσχετισμούς στα όργανα του Εργατικού Κέντρου Πειραιά και ακολούθως στην ΓΣΕΕ.

Το ΠΑΜΕ, στα πλαίσια του σχεδιασμού του να ελέγξει πλήρως το ΕΚΠ και να αποκτήσει την πολυπόθητη αυτοδυναμία, διαμόρφωσε ένα εκλογικό σώμα το οποίο υπηρετεί απόλυτα αυτή την στόχευση και παράλληλα πραξικοπηματικά και αυθαίρετα διέκοψε και διέλυσε τις εργασίες της δεύτερης μέρας του

συνεδρίου με το θλιβερό επιχείρημα ότι οι παρατάξεις ΕΡΣ - ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ δεν έλαβαν μέρος... Αυτές είναι οι δημοκρατικές διαδικασίες τις οποίες εκπροσωπούν.

Σημειώνουμε ότι την πρώτη μέρα μίλησαν για τα προβλήματα των εργαζομένων και τις εξελίξεις στο συνδικαλιστικό κίνημα μόνο οι επικεφαλής των παρατάξεων ΔΕΣΚ - ΠΑΜΕ και της "Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης".

Το γεγονός αυτό δείχνει ότι το 35ο Συνέδριο μετατράπηκε σε μία παρωδία με σαφή εκφυλιστικά και διαλυτικά φαινόμενα για τα οποία οι ευθύνες των παρατάξεων ΠΑΜΕ - ΕΡΣ - ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ είναι τεράστιες και αναμφισβήτητες!!

Στην τοποθέτησή του ο πρόεδρος του Ε.Κ. Πειραιά (ΠΑΜΕ) επανέλαβε τις γνωστές θέσεις της παράταξης του οι οποίες κινούνται στο αντιενωτικό πλαίσιο της πολιτικής περιχαράκωσης, του διαχωρισμού των εργαζομένων, της άρνησης κάθε κοινής και συντονισμένης πάλης για την απόκρουση της επίθεσης κεφαλαίου - κυβέρνησης, επιφυλάσσοντας για τις άλλες δυνάμεις, εάν και εφόσον συμπορευτούν με το ΠΑΜΕ, ρόλο νεροκουβαλητή και χειροκροτητή της πολιτικής του!!!

Στα κατορθώματα του ΠΑΜΕ θα πρέπει να συμπληρώσουμε ότι μεθόδευσε να έχει στο συνέδριο, τόσο στην ψηφοφορία για απολογισμό - προγραμματισμό - εκλογή εφορευτικής επιτροπής όσο και στην διαδικασία εκλογής Δ.Σ. και αντιπροσώπων στην ΓΣΕΕ δικαστικούς αντιπροσώπους (δικηγόρους) οι οποίοι ανήκουν στον ίδιο κομματικό τους χώρο και μάλιστα έχουν μεταξύ τους πρώτο βαθμό συγγένειας... Η μεθόδευση αυτή δεν ολοκληρώθηκε χάρη στην παρέμβαση του Συνδυασμού μας προς τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά....

Ταυτόχρονα με τους αναμενόμενους αποκλεισμούς εξασφάλισε και την πλειοψηφία στην εφορευτική επιτροπή....

Η παρέμβαση στη Συνέλευση της "Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης"

Στην συνέχεια καταθέτουμε τα βασικότερα σημεία της τοποθέτησης του επικεφαλής του Συνδυασμού "Ταξική Εργατική Συσπείρωση" μέλος του Δ.Σ. του Εργατικού Κέντρου Πειραιά και Προέδρου της ΠΕΝΕΝ.

"Στην χρονική συγκυρία που βρισκόμαστε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχοντας μαζί της και τις άλλες αστικές πολιτικές δυνάμεις, τις δυνάμεις του κεφαλαίου και της Ε.Ε έχουν από κοινού συνομολογήσει στο "μνημονιακό κεκτημένο" τις συμφωνίες και τις δεσμεύσεις που απορρέουν με το κουαρτέτο για την συνέχιση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, την διατήρηση και ενίσχυση του αντεργατικού μνημονιακού πλαισίου όπως έχουν διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια.

Οι διαφορές μεταξύ τους είναι δευτερεύουσες και σε κάθε περίπτωση παραλλαγές της ίδιας ταξικής συνταγής.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί το κεντρικό πυλώνα της αστικής ταξικής πολιτικής για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου εντός και εκτός της χώρας μας.

Μάλιστα η κυβέρνηση διεκδικεί να παρουσιαστεί ως "υπεύθυνη και φερέγγυα" που κατάφερε "να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια" αλλά και δύναμη στήριξης της ιμπεριαλιστικής επιθετικής πολιτικής των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - Ε.Ε.

Επιδίωξή μπροστά στις επερχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις είναι να διαμορφώσει ένα διπολισμό επαναφέροντας Το χρεοκοπημένο πασοκικό σύνθημα - σχήμα "δημοκρατικές - προοδευτικές δυνάμεις" από τη μία και "ακροδεξιά - συντήρηση" από την άλλη.

Παράλληλα επιδιώκει όπως φάνηκε με το κατώτερο μισθό, την αναμόρφωση του νόμου Κατσέλη, τις 120 δόσεις κ.λπ με ψίχουλα στα πιο φτωχά στρώματα να καλλιεργήσει τη λογική του μικρότερου κακού και προφανώς της “καλύτερης διαχείρισης”.

Η κατάσταση για τους εργαζόμενους τους συνταξιούχους και τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα εξακολουθεί να είναι δύσκολη, τα επικοινωνιακά τερτίπια της κυβέρνησης περί μείωσης της ανεργίας, σκόπιμα αποσιωπούν ότι αυτή η μείωση οφείλεται στη ραγδαία αύξηση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης και από την άλλη στην αιμορραγία της μετανάστευσης.

Την ίδια στιγμή τα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας, η τρομοκρατία, η καταστολή των εργατικών και λαϊκών αγώνων από την κυβέρνηση και τα ΜΑΤ πολλαπλασιάζονται για την επιβολή του νόμου και της τάξης, δηλαδή της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας του κεφαλαίου και την εφαρμογή της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής.

Είναι σαφές ότι όσο η χώρα μας αποδέχεται ένα χρέος που είναι θηλιά στο λαιμό του λαού μας σε συνδυασμό με τον ευρωενωσιακό μονόδρομο, αυτό συνεπάγεται μία στρατηγική επιλογή η καπιταλιστική κρίση να ξεπεραστεί μέσα από την κοινωνική καταστροφή των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Ο μονόδρομος στην Ε.Ε και τη Ζώνη του ευρώ επιδείνωσαν τα κοινωνικά και εργατικά προβλήματα και αποτελεί ασύστολο ψεύδος ότι η Ε.Ε. αποτελεί εγγύηση και σταθερότητα για το λαό, η πραγματικότητα είναι ακριβώς αντίστροφη ότι ήταν και είναι παράγοντας φτωχοποίησης και εξαθλίωσης.

Ταυτόχρονα αυτή η πολυδιαφημιζόμενη “Ευρώπη της δικαιοσύνης, της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης” προωθεί τις πιο σκληρές ρατσιστικές πολιτικές εναντίον προσφύγων και μεταναστών, σηκώνοντας τείχη, δημιουργώντας στρατόπεδα συγκέντρωσης και ενισχύοντας την ξеноφοβία και ταυτόχρονα με την πολιτική της στο μεταναστευτικό ενθαρρύνει και γιγαντώνει ακροδεξιά και φασιστικά σχήματα και μορφώματα σε πολλές χώρες της Ευρώπης.

Η Ε.Ε. της “ενιαίας κοινής - εξωτερικής πολιτικής” ήταν και είναι πυλώνας υπεράσπισης των συμφερόντων των πολυεθνικών, της επεκτατικότητας και της αναζήτησης νέων δρόμων για την αύξηση της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου.

Τα προβλήματα της εργατικής τάξης και η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα

Η επίθεση κυβέρνησης - κεφαλαίου με σκοπό το ξεπέραςμα της κρίσης και την ανάκαμψη της κερδοφορίας των επιχειρήσεων συνεχίζεται παρά τους αντίθετους επικοινωνιακούς ισχυρισμούς του ΣΥΡΙΖΑ, είναι πανταχού παρούσα.

Στην ανεργία πού ο αριθμός ξεπερνάει το 1 εκατομμύριο, στην μαύρη (αδήλωτη) και ανασφάλιστη εργασία, στην μαζική μετανάστευση της νεολαίας, στην απλήρωτη εργασία, στην επέκταση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης, στη συντριβή των κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων, στην καταβράθρωση των μισθών, στην απαξίωση των ΣΣΕ, στην ένταση της εργοδοτικής τρομοκρατίας, στην εντυπωσιακή αύξηση των εργατικών ατυχημάτων, στο παραπέρα ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και των επιχειρήσεων, στην διεύρυνση των πλειστηριασμών της πρώτης λαϊκής κατοικίας, στην φορομνηχτική πολιτική ενάντια στους εργαζόμενους και τα μικρομεσαία λαϊκά στρώματα.

Είναι επίσης οι περικοπές και η υποβάθμιση στην κοινωνική πρόνοια, στην υγεία και στην παιδεία. Αυτή την πολιτική παρήγαγε το αστικό πολιτικό σύστημα (ΣΥΡΙΖΑ - Ν.Δ - ΠΑΣΟΚ), μαζί με την Ε.Ε και το ΔΝΤ για να αντιμετωπίσουν την κρίση του συστήματος φορτώνοντας τα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Η πολύχρονη και βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική τσάκισε και χτύπησε ανελέητα το σύνολο των δικαιωμάτων των εργαζομένων που κατακτήθηκαν με αγώνες και θυσίες.

Για την κατάσταση αυτή και τα συσσωρευμένα προβλήματα που διαμόρφωσε η μνημονιακή επέλαση, έχουν βαρύτερες ευθύνες οι ηγεσίες των συνδικάτων, πρωτίστως οι πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ οι οποίες όχι μόνον δεν αντιστάθηκαν σε αυτή την πρωτοφανή βαρβαρότητα αλλά αντίθετα μέσα από τη στρατηγική του κοινωνικού εταιρισμού, της ταξικής συνεργασίας και των στημένων διαλόγων έβαλαν πλάτη στηρίζοντας τις επιλογές κυβέρνησης – κεφαλαίου προτάσσοντας την παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την υγιή επιχειρηματικότητα και διαμορφώνοντας κοινωνικές συμμαχίες με τμήματα του κεφαλαίου.

Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις ΠΑΣΚΕ – ΣΥΡΙΖΑ – ΔΑΚΕ έχουν τεράστιες ευθύνες για τον παροπλισμό που συνειδητά έχουν οδηγήσει τα συνδικάτα τα τελευταία χρόνια, ακόμη και σε επετειακές απεργίες που αναγκάστηκαν να πάρουν μέρος, δεν έπραξαν το παραμικρό για την προετοιμασία και την οργάνωση τους με αποτέλεσμα αυτές να αποτύχουν τόσο σε ότι αφορά την συμμετοχή στην απεργία όσο και ακόμη χειρότερα στις διαδηλώσεις στους δρόμους.

Κατά συνέπεια η αναγκαία ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος δεν μπορεί να έχει αναφορά στις ηγεσίες αυτές, που έπαιξαν και παίζουν ένα βρώμικο και καταστροφικό ρόλο στις γραμμές των συνδικάτων, που καλλιεργούν την ηττοπάθεια, την απογοήτευση, την ανάθεση, τον παραγοντισμό και τελικά την υποταγή των συμφερόντων της εργατικής τάξης στην πολιτική του κεφαλαίου και της εκάστοτε αντιλαϊκής και αντεργατικής κυβέρνησης.

Στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση κινήθηκαν οι δυνάμεις ΕΡΣ – ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ σε τοπικό Πειραϊκό επίπεδο οι οποίες ταυτίστηκαν με την τακτική και στρατηγική της ηγεσίας της ΓΣΕΕ.

Από την άλλη οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ οι οποίες από πλευράς προσανατολισμού μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα είχαν και έχουν θετική αγωνιστική συμβολή στα προβλήματα και τους αγώνες των εργαζομένων, είναι προσηλωμένες σε ένα ιδιότυπο σεχταρισμό, εμμένουν στην διασπαστική τους τακτική, αρνούνται το συντονισμό και την κοινή δράση με άλλα αγωνιστικά τμήματα στο συνδικαλιστικό κίνημα, στοχοποιούν και ενίοτε συκοφαντούν τις άλλες ταξικές δυνάμεις, επιδεικνύουν έπαρση, αλαζονική στάση, θεωρώντας τον εαυτό τους ιδιοκτήτη της εργατικής τάξης.... Παρά την αντίθετη ρητορική τους σέρνονται πίσω από τη ΓΣΕΕ, χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της εκφυλιστικής και επιζήμιας τακτικής τους ήταν για άλλη μία φορά η απεργία του περασμένου Νοέμβρη 2018...

Ταυτόχρονα εν όψει του 35ου Συνεδρίου του ΕΚΠ, στην προσπάθειά τους για αλίευση ψήφων δεν διστάζουν να απευθύνονται στις δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού μιλώντας για “έντιμους και αγωνιστές συνδικαλιστές” που πρέπει να δώσουν την ψήφο τους στο ΠΑΜΕ....

Έχουμε βαθιά πεποίθηση ότι στις σημερινές πολύ δύσκολες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στο συνδικαλιστικό κίνημα της εργατικής τάξης, το ξεπέρασμά της δεν θα είναι ούτε εύκολο ούτε απλή διαδικασία.

Από αυτή τη σκοπιά προκρίνουμε την ανάγκη όλες οι αγωνιστικές δυνάμεις που τάσσονται στο συνδικαλιστικό κίνημα κατά της αντιλαϊκής πολιτικής κυβέρνησης – κεφαλαίου, με άξονα τα προβλήματα που αναφέρθηκαν παραπάνω να συγκροτήσουν ένα πλατύ, αγωνιστικό συνδικαλιστικό μέτωπο που θα βάλει μπροστά τις ανάγκες, τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των εργαζομένων και θα βάλει στόχο την διεκδίκηση, την σύγκρουση με αυτές τις πολιτικές, δίνοντας την μάχη στους χώρους δουλειάς και στα πρωτοβάθμια σωματεία, έτσι ώστε αυτή η συσπείρωση να αγκαλιάσει και να κινητοποιήσει το σύνολο των δυνάμεων στο οργανωμένο και μη συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτό το κίνημα με όρους ισοτιμίας – δημοκρατίας – κοινής συμμετοχής να κάνει μία νέα επανεκκίνηση, να

αναπτύξει πολύμορφη αγωνιστική και απεργιακή δραστηριότητα διαμορφώνοντας τις συνθήκες το αγωνιστικό και ταξικό κίνημα να βρεθεί όχι μόνο στην πρώτη γραμμή αυτής της ανασυγκρότησης αλλά να παλέψει για την πιο πλατιά και μαζική συμμετοχή στους αναπτυσσόμενους εργατικούς αγώνες. Σε αυτές τις συνθήκες η ενότητα, η κοινή δράση, η συντονισμένη πάλη όλων των αγωνιστικών δυνάμεων και κυρίως της συνδικαλιστικής αριστεράς, είναι η αναγκαία συνθήκη και την υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων.

Είναι το αποφασιστικό βήμα για την ανάκαμψη των συνδικάτων, για την αλλαγή των συσχετισμών δυνάμεων, για μία νέα πορεία αγωνιστικής διεκδίκησης και πάλης.

Ο συνδυασμός μας και οι υποψήφιοί του δεσμεύονται ότι θα συνεχίσουν αταλάντευτα στην ίδια γραμμή της ταξικής πάλης, θα στηρίξουν τον αγώνα και τις διεκδικήσεις κάθε Σωματείου, τα δίκαια αιτήματά τους, θα είναι στην πρωτοπορία των αγώνων για την ανατροπή των αντιλαϊκών και αντεργατικών πολιτικών. Σημειώνουμε ότι η "Ταξική Εργατική Συσπείρωση" εξέλεξε ένα μέλος στην 5μελή Εφορευτική Επιτροπή.

Το Συνέδριο ολοκληρώνεται με την ψηφοφορία για την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου (19 μελών) στο Ε.Κ. Πειραιά και αντιπροσώπων στην ΓΣΕΕ στις 24-25-26 Φλεβάρη 2019.